

kommer en Frist, efter hvis Udløb sigt kan gøres. Denne Frist er i det foreliggende Forslag sat til 1 Maaned, men der kommer den Omstændighed frem, at inden denne Maaned's Forløb kunne Ravnens Unger være sløjne bort, idet de da kunne være store nok til at kunne flyve, og saa kommer man for sent. Hvis man derimod satte Fristen til 8 Dage, saaledes altsaa, at hvis Ejeren ikke har haft bevislig og gyldig Grund for at han ikke har søgt Ravnene inden 8 Dage efter, at den anden Mand har gjort ham opmærksom paa, at den byggede der, saa skulde den fremmede Mand kunne søge at saa Ravnens Ungel eller Rede ødelagt. Jeg antager, at det vil kunne rettes ved et Ændringsforslag. — Der er en anden lille Tilføjeelse foretagen i 3dje Stykke af samme Paragraf, som jeg finder er en Forbedring ved Lovforslaget, og som gaar ud paa, at for saa vidt Parterne ikke kunne blive enige om, at det har været nødvendigt at bruge saa stort et Mandskab, som der har været brugt af Stke-Ejerne af Haugen til at ødelægge Ravnredene, saa skulde der kunne ske Afgørelse ved Henvendelse til Sysselmannden. — Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Mellermann):

De Bemærkninger, den ærede Taler, der nu havde Ordet, kom frem med, gik jo altsaa egentlig kun ud paa i et enkelt Punkt at antyde Nødvendigheden af en Ændring i Lovforslaget, nemlig i § 3, 2det Stykke, idet han mener, at naar der staar: „Nægter Tilsynsmanden, at Ravnene har Rede i hans Bygd, eller hængaar der en Maaned, uden at han lader den søge“, saa skulde denne Tid af 1 Maaned være for lang, saa at der hellere burde staa 8 Dage, fordi Ravnens Unger i Løbet af 1 Maaned formentlig komme saa vidt, at de kunne flyve, og altsaa kunne være væk, naar man vil slaa dem ihjel. Jeg kan kun bemærke dertil, at jeg har ikke saa nøje Kendskab til disse Forhold, at jeg skulde vide, hvorlænge saadan en Unger er om at naa at kunne flyve, og skal i den Henseende naturligvis ganske underordne min Mening under den ærede Talers, som kender disse Forhold bedre. Jeg har derfor ikke det mindste imod, at man ved 2den Behandling stiller et Ændringsforslag, hvor-

ved dette „1 Maaned“ forandres til „8 Dage“. — De øvrige Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Taler, gik jo egentlig kun ud paa at anbefale Lovforslaget og paavise dets Nødvendighed. Den Tilføjeelse, jeg har gjort i § 3, 3dje Stykke, er, som den ærede Taler bemærkede, ganske rigtig, fordi der maa ske en Afgørelse, navnlig naar der skulde opstaa Spørgsmaal om, hvor meget Mandskab der nødvendigvis maa sættes i Bevægelse til dette Felttog mod Ravnene. Det kan jo ikke nytte, at man bliver ved at stændes om, hvorvidt der skal bruges 4 eller 6 Mand; der maa en Ende paa det. Derfor har jeg foreslaaet, at Afgørelsen træffes af Sysselmannden, naar man ikke kan blive enig.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Da der ikke fremkommer Forslag om Udvalg, gaar Sagen altsaa umiddelbart til 2den Behandling.

Der er jo allerede bebudet 1 Ændringsforslag til denne, og jeg anmoder om, at dette og mulige andre maa i nogenlunde nær Tid blive bragte til Stede.

Den samme Anmodning benytter jeg Lejligheden til at stille med Hensyn til den Sag, der forgangen gik umiddelbart til 2den Behandling, nemlig Lovforslaget om den københavnske Indkomstskat, altsaa at man benytter Tiden og ikke lader det vare for længe, inden mulige Ændringsforslag fremkomme.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hesteavlens Fremme paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3069).

Sagen sættes under Forhandling.